

Beta-testing av Archive Tool

For å få tilbakemeldinger fra brukere har vi valgt å la en håndfull kunstnere, kunsthistorikere, kuratorer og andre interesserte beta-teste Archive Tool. Beta-testingen har foregått på ulike stadier av prosjektutviklingen, og tilbakemeldingene fra brukerne reflekterer i stor grad problemstillinger vi har vært klar over og jobber med å løse, men etterspør også interessante tanker og konkrete ønsker som vi håper å kunne imøtekomme dersom det foreligger midler til videreutvikling på sikt. Under følger en oversikt over de som har hatt tilgang til beta-testing av Archive Tool pr. september 2015, og et utvalg tilbakemeldinger, gjengitt i sin helhet.

Andre Larsen Avelin, kurator
Anja Malec, masterstudent, HiO, hovedfag videokunst
Anna-Karin Larsson, leder og kurator, Filmform Stockholm
Bjørn Erik Haugen, kurator, kunstner
Crispin Gurholt, kunstner
Dagny Heidal, Head of Collection, Nasjonalgalleriet, Reykjavik
Daniela Arriado, kurator
Erik Frisvold Hanssen, Nasjonabiblioteket
Helga Fjordholm, produsent
Jon Ippolito, forsker, forfatter
Joseph Timothy Foley, kurator, Nasjonalgalleriet, Reykjavik
Kjersti Solbakken, kurator, Fotogalleriet
Kristin Scheving, kurator, Nasjonalgalleriet, Reykjavik
Kristin Bergaust, kunstner
Lars Sture, kurator
Leif Magne Tangen, kurator og intendant, Tromsø Kunstforening
Maria Moseng, kritiker, skribent
Marit Følstad, kunstner
Anne Marthe Dyvi, kunstner
Nicholas Norton, kritiker
Nina Toft, kurator
Marit Paasche, kurator, forsker, kunsthistoriker
PAF- Festival of Film Animation, CZ
Patrik Johansson, masterstudent, Akademin Valan, Göteborg
Sigrun Haradottir, Nasjonalgalleriet, Reykjavik
Pernille Fonnesbech, kurator, Kunstforeningen Gl. Strand, København
Susanne Østby Sæther, kunsthistoriker
Timo Menke, teknikker, Filmform, Stockholm

Tilbakemeldinger fra noen beta-testere:

Gjennom de siste fem årene har jeg på forskjellige måter og vis måte forholde meg til arkiver for bevegelige bilder. Alt fra „screening rooms“ til filmfestivaler, arkiver til utleier som Arsenal i Berlin, Lux i London og mer kommersielle tilbud, til ubu.com, ulovlige nedlastingssider (noen av de beste filmene som er helt umulig å nå tak i finnes i lukkede fora online), egen databank for videobutikken (et slags cinematek i butikkform, som har de siste to årene jobbet med en mulighet for å streame filmer online). Dette gjør at jeg har lært meg å sette stor pris på de forskjellige databasene, deres innhold, deres brukersnitt og deres funksjon. For noen uker siden begynte jeg å se igjennom katalogen som videokunstarkivet bruker.

Å ha et nasjonalt videokunstarkiv er noe veldig norsk, i den forstand at i mange andre land blir det enten ikke satset i det hele tatt og alt blir overlatt i private (ofte kunstnerdrevne) initiativ, eller det blir bygd egne bygg og satset mye mer. Likevel, bare tanken på å samle en slags „Artists' Moving Image“ historie på et sted online, gjør meg glad og lettet. Det vil gjøre leten og research enklere og vil påvirke måten vi forholder oss til norsk kunst betrakelig - jeg er overbevist om videokunstarkivet får muligheten til å utvikle seg vil det forandre den nære norske kunsthistorien i så stor grad at deler må skrive om.

Jeg har de siste årene fulgt kortfilmfestivalen i Oberhausen, kanskje verdens viktigste festival for kortfilm, og en festival som setter kunstnerfilm veldig høyt, tett. Spesielt har jeg fulgt deres „retrospektive“, altså deres presentasjon av én kunstners hele kunstnerskap, tett. Det man har erfart i Oberhausen er at arkivering av tidsbaserte medier (som film) er en mangelvare, ikke bare hos institusjoner men også hos kunstner. Dette kommer på toppet av at man de siste tiårene har vekslet og utviklet så mange teknologier for bevegelige bilder at det er nesten helt umulig å ta vare på alt. Tapes blir avmagnetisert, avspillings-verktøy blir ødelagt og ingen kan reparere dem, hardisker crasher av forskjellige grunner.

Dette gjør det helt og 100% klart for meg at det er viktig å ta ansvar for disse verkene, mange som er veldig viktig (se ovenfor) men utilgjengelig. Det er viktig at de blir lagret på en måte som gjør at de har holdbarhet, og at de blir gjort tilgjengelig. Som en database, online, vil være perfekt sted for.

Som nevnt har jeg brukt online-verktøyet de siste par ukene. Med fare for at det er interface/brukermåter for databasen som jeg har a) oversett og b) ikke vent meg til enda og c) som av uforutsette grunner ikke skulle være kompatibel med browseren jeg bruker, her er det jeg tenker sålangt. Så, per dags dat;

- som nevnt, er det fantastisk å ha mulighet for å browse så mange kunstnerskap.
- det er viktig, og for meg noe nytt, å få god oversikt over kunstnerskapet (videoarbeidene) til en kunstner som Kristin Bergaust. Tilsvarende også Crispin Gurholt hvis arbeider jeg kjenner rimelig bra men aldri har hatt muligheten tli å browse video- og filmverk.
- databasen har innebygget verktøy for research (det er meg ikke 100% klart om dette bare er for eget research eller forandringer (i feks. Description, History, Files etc.) er også tilgjengelig for andre enn deg selv.
- Databasen er uoversiktlig å manuvrere i. Denne uoversiktligheten er enda mer klar når man skifter kategori, man får ingen oversikt med mindre man har en god fotografisk hukommelse og ønsker å bla seg igjennom ti sider (eller mer). Når man sorterer etter årstall er det ikke mulig å veksle mellom opp, - og nedadgående årstall. Først kommer de som ikke har et årstall etterfulgt av dem som ble laget i 2015, etc. etc.
- søkefeltet gir ikke mulighet (som ofte er tilfellet når det ikke er veldig ny software) å vite om det man skriver i søkerfeltet har mulige treff
- når man skriver feil, feks. „krstin“ istede for „kristin“ er det ingen treff selv om arkivet inneholder

verk av flere forskjellige kunstnere med fornavnet „kristin“.

Alt i alt er arkivet lite oversiktlig og lite brukervennlig. Det er enten noe som er fastlagt i softwaret / databasen som er i bruk eller noe som kan forandres på, og dette bør ses i betraktning av budsjetter og bruksgrupper. Jeg kommer egentlig godt til rette med arkivet, men hadde jeg vært mindre interessert ville jeg ha mistet interessen i norsk videokunst før jeg egentlig fikk mulighet til å bli kjent med den.

Leif Magne Tangen
Intendant, Tromsø Kunstforening

Nina Guzman Toft
Produsent/ Kurator Vis Videokunst!

Videokunsarkivet Betatester Rapport

Jeg har siden 01.06 hatt tilgang til Videokunstarkivet som betatester.

Jeg har siden 2013 vært produsent for prosjektet *Vis Videokunst!* med Atelier Nord, og som en del av dette drevet et to-årig prosjekt for Hokksund Ungdomsskole, finansiert av KORO og Øvre Eiker Kommune. Jeg har formidlet kuraterte videokunstprogram til skolens elever og lærere i skolens auditorium og videoverkene har blitt utstilt i skolens lokaler.

Til den 3. og siste visningen/utstillingen på Hokksund Ungdomsskole kuraterer jeg et program med litt eldre norsk videokunst spesielt med tanke på et ungt publikum. Jeg har sett på tendensene mange kunstnere som begynte å eksperimentere med video når teknologien ble tilgjengelig, hadde til å peke videokameraet mot seg selv og bruke seg selv og sin egen kropp som omdreiningspunkt og tema for utforskning. Forming av egen identitet er et åpenbart tema for ungdom og i formidlingen av programmet skal jeg knytte dette opp mot måten dagens tenåringer uttrykker seg visuelt og konstruerer sin egen identitet gjennom bilder og video som de selv produserer og publiserer.

I arbeidet med kurateringen av dette programmet, har jeg hatt stort utbytte av tilgangen til Videokunstarkivet og VKA sin utgivelse *Lives and Videotapes, The Inconsistent History of Norwegian Video Art*, Marit Paasche Feil forlag, 2014. Gjennom Intervjuene med pionerene innen norsk videokunst har jeg blitt kjent med noen av de viktigste kunstnerskapene i videokunsten tidlige fase i Norge, og fått en forståelse for premissene og forholdene de jobbet under og etableringen av videomediet som en kunstform.

Spesielt interessant i forbindelse med tematikken for mitt program har vært å bli kjent med Morten Børresens kunstnerskap, hans lekenhet og utforskning av bilder som kommunikasjon, det er som en visjon av dagens kommunikasjon med bilder gjennom sosiale medier finnes i hans arbeider. I Videokunstarkivet fant jeg mange av hans verker og dokumentasjoner av hans performanser, bla. *Toilett Mirror* 1983, *Polaroidtreet*. Jeg savner dokumentasjon fra hans utstilling på Fotogalleriet, Spacebrain – Brainspace, 1983 og Den Store Ballongferden.

Andre kunstnere fra den tidlige fasen som jeg har funnet i VKA er Marianne Heske og Kristin Bergaust. Marianne Heske's virke fra 70-80-tallet er godt representert i VKA, både videoverk og dokumentasjoner og jeg finner hennes verk *Frenologisk Selvportrett* spesielt relevant for dette programmet. Kristin Bergaust er også godt representert i VKA med sin tidlige produksjon og jeg har funnet flere relevant verk som tar opp kropp og identitet i et feministisk perspektiv.

Jeg savner videoverker og dokumentasjon av Kjartan Slettemark sine performanser. Han er kun representert med et verk *Video or not to be* i VKA.

Etter å ha studert de ulike epoker av norsk videokunst i VKA, kom jeg frem til at jeg også ønsker å inkludere et utvalg med arbeider fra 90-tallet for å trekke linjene opp mot i dag og inkludere noe av humoren og selvironien vi finner i første halvdel av 90-tallets videokunst. Jeg har sett på kunstnere som Marit Følstad, Lotte Konow Lund og Jannicke Låker. Spesielt Marit Følstad er godt representert i VKA og med hennes verker følger viktig og nyttig informasjon i form av innstillingsbilder og informasjon om flere-kanalers verker. Slik informasjon er avgjørende for å få forståelse for verker man ikke selv har sett installert, og det fokuseres på innhenting av denne type informasjon i det videre arbeidet med arkivet.

VKA har vært et veldig nyttig verktøy i arbeidet med å kuratere et videokunstprogram av eldre videokunst. Som bruker av arkivet har jeg savnet å kunne lagre mine egne søk og lister, og i større grad kunne bruke brukerkontoen som et verktøy til å organisere mine funn. F.eks. å kunne lage egen "mapper" eller "favoritter" eller en måte å markere kunstnere og enkeltverk for å holde oversikt over hva man har funnet. Når man studerer en kunstner, og klikker seg inn til å se ulike verk og lese informasjon om verket, hadde det vært nyttig å kunne hente opp igjen søket, i stedet for å måtte klikke seg tilbake via alle sidene man har vært innom, eller søke på nytt.

Til tider opplevde jeg ustabilitet i avspilling med noen filer som ikke ville spille, ved enkelte anledninger var det enkeltfiler som hang seg opp og ikke ville spille, ved andre anledninger hadde jeg problemer med å avspillingen i arkivet som helhet.

Jeg mener VKA er og vil bli en nyttig arkiv og base for kompetanse om norsk videokunst for kuratorer, forskere og studenter som jobber med norsk videokunst og vil bidra til å gjøre mer forskning på norsk videokunst mulig, samt bidra til flere muligheter for å gjøre verkene tilgjengelig for et større publikum.

Nina Guzman Toft
Produsent, formidler, kurator
Vis Videokunst!

Jag har testat arkivet och jag tycker det ser väldigt lovande ut. För mig är det mest avgörande de olika användarnivåerna och att det finns möjlighet att bifoga dokumentation, information och metadata. Att konstnärerna själva kan hantera sina egna videor ser jag också som en viktig del för att de ska känna sig trygga med att lämna över verket. Arkivet blir en resurs för dem. På så sätt tror jag det blir möjligt att bygga ett arkiv med stor mångfald. För mig som är väldigt intresserad av tillgänglighet för videokonst ger de olika användarnivåerna möjlighet att ha vissa verk offentliga medan vissa andra kanske bara kan ses av forskare. Det löser för mig väldigt många problem. Om det är något jag som curator haft lite problem med så är det att jag tyckt det varit lite segt att hoppa i en video och att de laddar länge. Ibland vill jag titta igenom mycket på kort tid och då blir det viktigt att det fungerar smidigt. Men det där är ju tekniska detaljer som jag är säker på kommer bli bättre. För mig är videokunstartivet det bästa verktyg jag hittills stött på och jag är säker på att det kommer göra stor nytta. Jag önskar få lov att utveckla ett arkivverktyg på Akademin Valand i Göteborg med Videokunstartivets Archive Tool som förebild.

Patrik Johansson,
Masterstudent, Filmisk Gestaltning, Akademin Valand, Göteborg

Rapport for Videokunstartivet

Av Kjersti Solbakken

20.09.2015

Som freelance kurator og som kunstnerisk leder for Fotogalleriet har jeg fått muligheten til å gjennomføre en test av Videokunstartivet. Jeg har gjennom de siste syv månedene gjort flere søk i arkivet, noen basert på ren surfing uten noen konkrete formål, andre søk var mer målrettet, hvor jeg gikk inn i arkivet med mål om å finne konkrete arbeider. Arkivet

har i denne perioden, og er fremdeles, under utvikling.

Bakgrunn:

Jeg har fulgt Videokunstarkivets arbeid med stor interesse helt siden prosjektets oppstart. Jeg har vært svært spent på hvilken funksjon arkivet ville få og hva slags innflytelse det ville kunne ha på meg som kurator. Som en kurator født på midten av 80-tallet er det svært mye av vår nære kunsthistorie som fremdeles fremstår som fragmentarisk og uoversiktlig for meg, spesielt innenfor nye medier da denne type kunst ofte er underrepresentert i andre typer samlinger. Jeg anser derfor Videokunstarkivet som et viktig prosjekt for å bevare og tilgjengeliggjøre en del av norsk kunsthistorie som står i fare for å havne i glemmeboken.

Innhold:

Arkivet mangler fremdeles svært mange verk, innholdet er fragmentarisk og dette gir sitt preg på arkivet. Med flere verk av enda flere kunstnere digitalisert vil arkivet straks oppleves som mer oversiktlig. Jeg mener det er svært viktig at det vil satses på digitalisering og opplasting av så mye materiale som overhodet mulig da det er alfa omega for arkivet at man faktisk kan se hele verk online i forbindelse med research. Innholdet som er lastet opp har det vært utrolig spennende å se igjennom, spesielt siden det består av en fin blanding av etablerte kjente navn, nyetablerte kunstnere og i stor grad verk som frem til nå har vært utilgjengelig.

Brukervennlighet:

Arkivet er bygget opp på en oversiktlig plattform som fremstår som brukervennlig. Jeg fant rask ut hvordan man søker etter enkeltkunstnere basert på navn, hvordan man søker på et spesielt årstall eller en tittel. Jeg savnet umiddelbart en alfabetisk oversikt over samtlige kunstnere som befinner seg i arkivet for å forenkle prosessen ved søk uten konkrete mål. Denne finner man ved å søke på en bokstav på kunstnernavn men dette kan kanskje forenkles for brukere. Arkivet inviterer brukeren til å tilbringe tid på å oppdage nye kunstnerskap.

Konklusjon:

Jeg mener Videokunstarkivet er et svært viktig verktøy for kuratorer. Det er viktig at arkivet vil oppdateres kontinuerlig med nye arbeider. Arkivet er ikke bare nyttig for de som allerede jobber aktivt med videokunst, jeg tror også det kan være med på å fremme videokunstens posisjon i kunstfeltet for alle som jobber med kunst. Som kurator opplever jeg ofte at kunstnere presenterer videoarbeidene sine gjennom stillbilder eller gjennom passordbeskyttede kanaler. Det er avgjørende å kunne få muligheten til å søke gjennom utallige arbeider uten å måtte kontakte kunstneren eller den som sitter på opphavsretten til kunstneren direkte først. Dette gjør arbeidet mitt svært mye enklere og jeg får sett arbeider jeg ellers ikke ville sett. Det er også viktig for å sikre at arbeidene blir tatt vare på da mye kunst går tapt på digitale plattformer i en tid som preges av stadig større og hyppigere endringer. Helt konkret har videokunstarkivet bidratt til at jeg har oppdaget kunstnerskapet til en kunstner som nå vil stille ut på Fotogalleriet og jeg ser frem til å fortsette å benytte arkivet aktivt i mitt virke som kurator.